

Openbaringen 7:14b

“Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed van het Lam.”

De zaligen 1 waar zijn ze 2 wie zijn het 3 wat deden zij

Gemeente,

Het is net een wenteltrap. Dat Bijbelboek Openbaringen. Een wenteltrap. Zo’n trap die om en pilaar heen cirkelt, steeds een etage hoger komt. Vanaf zo’n wenteltrap zie dus alle dingen meerdere keren. Eerst op de hoogte van de 1^e etage, dan op de hoogte van de 2^e etage, enz. Je ziet steeds hetzelfde, maar toch weer anders, vanaf een andere hoogte, een ander gezichtspunt. Dat gebeurt nu ook in het boek Openbaringen. Steeds krijgen we hetzelfde te zien. De wereldgeschiedenis tot aan de wederkomst van de Heere Jezus. Maar steeds krijgen we daar uitzicht op vanaf een ander gezichtspunt. In hoofdstuk 2 en 3 vanuit het gezichtspunt van de 7 brieven. In hoofdstuk 4 tot 7 vanuit het gezichtspunt van 7 zegels. In hoofdstuk 8 tot 11 het gezichtspunt van 7 bazuinen. Hoofdstuk 12-14 het gezichtspunt van de vrouw en het Kind tegenover de draak en het beest. Hoofdstuk 15-16 het gezichtspunt van 7 schalen. Hoofdstuk 17-19 Babel en zijn val. Hoofdstuk 20 tot 22 op weg naar het nieuw Jeruzalem. En steeds eindigt elk deel natuurlijk met de wederkomst van Jezus en wat die teweeg brengt.

Ook de hoofdstukken 4 tot 7 eindigen daarmee. De hoofdstukken van de 7 zegels. Zegels, om aan te geven: zo heeft God alles bepaald en zo gebeurt het ook. Eerst het eerste zegel: een wit paard: de Evangelieverkondiging. Dan het 2^e zegel: een rood paard: oorlogen. Het 3^e zegel: hongersnood. Het 4^e: de dood, door rampen en ziekten. We zien het allemaal plaatsvinden in de geschiedenis en vandaag. Zending, oorlog in Syrië/Irak, hongersnood in Afrika, het Ebola-virus. Het 5^e zegel: laat zielen onder het altaar zien die zuchten en smeken. Het 6^e zegel een aardbeving over heel de aarde. Dan is het einde nabij. En dan eindigt ook dit gedeelte van Openbaringen met een blik in de eeuwigheid na Jezus’ wederkomst. Eerst de zaligen uit Israel, dan de zaligen uit alle volken, stammen en talen. Een schare die niemand tellen kan. De zaligen, we kijken dus vanmorgen zo de hemel in. Een venster, een raam waardoor wij zien wat eigenlijk niet te zien is. maar toch: Johannes mocht het zien en opschrijven.

1 waar zijn ze?

In de hemel een schare die niemand tellen kan. Voor de troon. En die geeft God de eer. (vs 9-13) De zaligheid zij onze God Die op de troon zit en het Lam. Samen met de engelen aanbidden zij God. Hem zij de lof, wijsheid, heerlijkheid, sterkte, dankzegging, kracht en eer. Alles uit Hem, alles door Hem. De zaligheid: bedacht door God, uitgevoerd door het Lam. Verkoren door de Vader, verlost door de Zoon. Alle eer aan deze God. En alle heil voor deze schare. (vs 15-21) Die schare is voor de troon. Dat is een plaats! Voor de troon. Kijk, geen van ons is ooit bij koning Willem Alexander in het paleis geweest, laat staan voor zijn troon waarvandaan hij de troonrede altijd leest. Maar hier zijn zij voor de troon van de Koning der koningen. Zij dienen Hem onafgebroken in Zijn tempel. Daar waar Hij is, mogen zij dienen, hoveling zijn aan het hemelhof. En God overschaduwet hen. Geen zon en hitte van beproeving en aanvechting meer. God beschermt hen. Zij hongeren en dorsten niet naar God, want zij zijn vol van God, God is nabij hen. Verlangen is genieten geworden. Het Lam weidt hen. Regeert en verzorgt hen. Naar de levende fonteinen der wateren. De volheid van de Geest vult hen altijd en helemaal. Het water van Gods wezen mogen en kunnen ze van drinken en genieten. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen. Tranen van berouw, van pijn, van rouw, van ziekte: eens en voor eeuwig weg.

Toen John Bunyan dit zag in zijn droom van de christenreis, toen schreef hij op: en toen ik dit zag, kreeg ik een nameloos verlangen om ook daar al te mogen zijn en in te gaan. U ook, jij ook?

In elk geval: van deze zaligheid is het Heilig Avondmaal de verzegeling en de voorsmaak. Het Heilig Avondmaal is een onderpand van wat we hier zagen. Voor de kinderen: een tegoedbon. Als je zo'n bon krijgt verheug je je er al op soms. Heilig Avondmaal: Waarop staat: goed voor: de hemelse zaligheid. Als je die krijgt, verheug je je er soms al op. Daaruit zien we dus dat het Heilig Avondmaal is voor diegenen die straks zullen staan voor de troon van God en van het Lam. Zij krijgen die verzegeling. De heerlijkheid wacht u. Zie maar en proef maar.

Dus de bedoeling is dat daar een rechte lijn tussenloopt. Kijk, dat het anders kan, dat iemand aangaat die toch niet in Christus is en niet in de hemel komt, of dat iemand wel Christus kent, maar toch niet aan kan gaan, dat komt door ons. Maar Gods bedoeling is dat allen die in de hemel komen aan Zijn tafel zullen zijn. Zodat dus allen die aan Zijn tafel zijn ook degenen zijn die zalig zullen worden. En wie niet aan kan en mag gaan aan Zijn tafel die staat ook buiten het koninkrijk van God en Christus.

Dus of het ook belangrijk is: voor wie is het Heilig Avondmaal? Wie mag er aangaan? Want die ontvangt het onderpand, garantie, van de hemelse heerlijkheid. En wie niet aan mag gaan aan Zijn tafel, staat erbuiten. Daarom is het zo verdrietig, zo erg, zo vreselijk als je dat in de voorbereidingsweek maar op z'n beloop laat: zo van: och 'k ben altijd al aangeweest, dus ik ben niet van plan nou te blijven zitten en daarom zal ik wel weer gaan. Of: ik ben nog nooit aangeweest en dat zal nou ook wel weer zo zijn, dus ik maak me er verder ook niet druk om deze week. Wat erg, wat erg. En om hoeveel andere dingen maak je je wel druk?

2 wie zijn er?

Wie zijn het die straks bij die schare zullen horen en dus ook volgende week aan Zijn tafel horen? Luister maar: deze zijn het die uit de grote verdrukking komen en ze hebben hun lange klederen gewassen, wit gewassen, in het bloed van het Lam. Twee dingen worden dus van hen gezegd, als twee kanten van één medaille.

Allereerst: dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen. Om dit te verstaan en uit te leggen moeten we beseffen dat het boek Openbaring heel vaak teruggrijpt op het Oude Testament. Een heleboel woorden en beelden en gebruiken komen daar vandaan. Ook de woorden en beelden van dit gedeelte. Die doen namelijk herinneren aan het Loofhuttenfeest. En wat was dat? Dat feest werd pas gevierd toen het volk Israel in Kanaän was. Dan leefden ze een week lang in hutten. Van en met palmtakken. En dat was om te gedenken dat zij zo ook die 40 jaar in de woestijn hadden geleefd. Lopend door het zand en de hitte van de zon, maar met hutten die bescherming gaven. Zo hadden ze geleefd, 40 jaar, maar dat was nu voorbij, nu in Kanaän woonden ze in huizen, hoefden ze niet meer te verreizen, hadden ze hun thuis gevonden. Ze waren uit de grote verdrukking gekomen: de slavernij van Egypte, door de woestijn en nu in Kanaän: loofhuttenfeest.

En dat vierten de zaligen eeuwig in de hemel. Dat zij nu thuisgekomen zijn. Niet meer hoeven te zwerven, niet meer in de hitte van beproeving zijn, maar in het hemels heiligdom, de eeuwige woning. Eeuwig loofhuttenfeest. En dezen zijn het die komen uit de grote verdrukking. De slavernij van het Egypte van de duivel en de zondedienst. Dat waren ze: slaven van de zonde. En nog met plezier ook. Als in een werkkamp waarvan het hek op slot zit. En achter dat hek kunnen we niet weg en willen we niet weg. De slavernij der zondedienst. Maar je ervaart het niet zo, je ervaart het als lekker en fijn. Totdat Jezus Christus kwam. En met de sleutel van Zijn volbrachte werk opent Hij dat hek. En met Zijn Heilige Geest opent Hij je ogen en je hart. En Hij neemt je mee. Uit die slavernij de vrijheid in. De vrijheid van het Koninkrijk van God. Om God te dienen en Hem te eren naar Zijn geboden. Uit de grote verdrukking.

Die zaligen, en dus ook de avondmaalgangers weten van een eertijds. Eens was ik in slavernij. Zondigde ik met plezier en zat ik erin vast. En als je dan van jongs af aan de Heere dienen mocht? Dan weet je: van nature ligt mijn hart in de zondeslavernij. Zonder goddelijke genade is mijn hart zondeminnend. En toch, toch heeft Christus daar iets anders gebracht: dat wondere verlangen om Hem te dienen. Uit dankbaarheid en liefde Hem te leven. Dezen zijn het. Elke zalige en dus elke avondmaalganger weet daarvan.

En verlost uit die grote verdrukking kwam de woestijnreis. Met zijn beproevingen van hitte en zon en droogte en warmte. En met de strijd vanwege de vijandelijke volkeren zoals Amelekieten en Moabieten die hen aanvielen. Verlost van de slavernij der zonde komt de woestijnreis, de geloofsreis door de woestijn. Met beproevingen. Tegenspoed, lijden, kruis. Met strijd tegen de duivel. Strijd tegen aanvechtingen dat het voor mij toch niet kan. Met verleidingen om maar toe te geven. Met verdrukkingen dat het me wat kost. In elk geval: tegen vlees en vlees en bloed in. Er is hongeren en dorsten. Want in de hemel hongeren en dorsten zij niet meer, niet meer, dus het was er wel: hongeren en dorsten naar God. Omdat Hij ver weg lijkt, omdat je Hem niet ervaart zoals je zou wensen, omdat je schuld Zijn Aangezicht verduistert, dorsten naar God, naar Zijn vrede en vriend'lijk Aangezicht. En als er in de hemel tranen worden afgewist, dan waren er dus wel tranen: tranen van smart, van heimwee, van berouw, van pijn, van schuldbesef.

Weet u, weet jij hiervan? Anders ben je nog in slavernij. Nog achter het hek van schuld en vloek. In gewillige slavernij van zonde en ongerechtigheid. Totdat je er dood bij neervalt. Erin sterft en eeuwig in satans rijk moet blijven. Wordt afgevoerd naar de onderaardse bunker van eeuwige pijn.

Dezen zijn het! U ook, jij ook? Dezen zijn dan voor de troon van God en van het Lam. Maar nu nog middenin in de woestijn. Beproeving, strijd, dorsten naar God en tranen. En daar in de woestijn staat de tafel. De tafel van het Heilig Avondmaal. De tafel die verzegeld: met dit bloed: heb Ik u verlost uit de slavernij. Met dit Mijn lichaam en dit Mijn bloed voed Ik u hier en nu. En Ik zal u doen aankomen, thuiskomen in de heerlijkheid van het hemels Kanaan.

3 wat deden zij?

Dat is één kant. Nu de andere kant: en zij hebben hun klederen gewassen in het bloed van het Lam. Wit gewassen in het bloed van het Lam. Vreemde uitdrukking. Want ten eerste: witwassen klinkt in onze taal negatief. Dat is een duistere praktijk: je zwarte geld wit wassen. Dat is wetsontduiking. En ten tweede: wit wassen in het bloed van het Lam.

Maar bloed is rood, dus als je iets in bloed wast zal het nooit wit eruit komen. Maar het is de wonderlijke taal van het geloof hier. De Bijbelse taal der zaligheid.

Want het gaat hier over kleren. En die kleren dat is ons leven. En onze kleren worden zwart. Als je met lange kleren door de woestijn loopt dan komt er allemaal zand op, of na een regenbui modder, en je kleding wordt vies. Als je door het leven gaat wordt je levens kleed vies. Elke zonde is een zwarte vlek. Elke zondige daad, elk zondig woord, elke zondige gedachte of bedoeling is een weer een zwarte vlek. En die vlekken komen niet alleen van buitenaf, maar ook van binnenuit. Mijn zondige natuur laat onophoudelijk zonden opwellen en opborrelen. Dus vanuit mijn hart welt er constant een modderstroom op die mijn levenskleed zwart maakt. Als dat gebeurt bij jou, dan zegt je moeder wel eens: zo kun je niet mee naar oma, je ziet er niet uit, kleed je om direct. Wat denk je dan als je naar God moet? Zo kun je niet mee! Geen denken aan! God is heilig en jij zwart van zonde. Zo kun je niet bij God komen. Onmogelijk. Hij blaast je weg, Hij vaagt je weg, je bestaat niet voor Hem maar wordt weggestoten en weggestormd door Zijn heiligheid. Omkleden dan? Waar haal ik schone kleren vandaan? Heb ik die in de kast hangen? Kan ik daaraan komen? Met geen mogelijkheid. 'k Heb nog nooit één dag mijn kleren schoon gehouden. Ik heb niks hangen wat schoon is. Zelf een beetje schoonpoetsen dan, beetje wegvegen? Och, waarmee zou ik? Ja deze voorbereidingsweek wat meer bidden, wat meer lezen, wat beter opletten. Maar daarmee veeg je je verleden niet weg, daarmee maak je je kleed niet schoon. Maar zijn dat dan voor mensen voor de troon?

Zij hebben hun klederen wit gewassen in het bloed van het Lam. En zijn bloed dat is Zijn leven. Zijn leven dat Hij gaf. Op Golgotha. Aan het kruis. Een leven vol van gehoorzaamheid, vol van trouw aan God. Een leven dragend de straf der zonden en de toorn Gods. Zijn bloed, dat is Zijn leven, Zijn offer, Zijn vergeving, Zijn gerechtigheid. Ten koste van Zijn leven. Zo lief had Hij zondaren dat Hij voor hen stierf. Als een lam Zich ter slachting liet leiden. En het bloed van Jezus Christus Gods Zoon reinigt ons van alle zonde. En dat bloed van de Heere Jezus is krachtig. Zo krachtig dat elke zonde wordt weggewassen. Ook de ergste. Die je niet durft te vertellen tegen wie dan ook. Die je deed in wilde, dwaze verblinding, tegen alles in. Ook die je deed nadat je de Heere al had leren kennen en je wist wat je ermee deed en toch deed je het. Zijn bloed is krachtig. En Zijn bloed is genoeg! Genoeg voor alle zonden. Er is een bloed-bad. Zo groot als een oceaan. Genoeg voor alle zonden. Hoeveel het er ook zijn. al heb je 90 jaar van je leven maar erop losgezondigd, kon u het schelen. Al heb je maar doorgezondigd, weer die zonde die je gisteren beleden had. Van alle zonden. Hebben zij hun klederen wit gewassen. Steeds maar weer, altijd maar door. Door die zonden te belijden. Te erkennen voor

God. Door dat kleed mee te brengen en te wassen in dat bloed. Bloed gestort door Zijn liefde, onder Gods toorn, zo duur bloed. Heere, vreselijk dat ik er weer gebruik van moet maken, van dat dure bloed dat U zoveel tranen en pijn kostte. Maar ik was mijn kleed erin en het is schoon. De Vader ziet mij aan als had ik nooit zonde gekend of gedaan. En het is voorbereidingsweek om je daarbij uit te laten komen. Om voor het eerst of opnieuw te leren: alles wat ik doe om mij kleren schoon te vegen om me om te kleden werkt niet en helpt, dit alleen is het: wassen in Jezus' bloed.

O kom tot dat bloed. Maw.: erken en belijd en bid om vergeving aan de voet van het kruis. En het Heilig Avondmaal verzegelt: Mijn bloed, dit is Mijn bloed, dat vergeeft, dat verzoent alle ongerechtigheid en zonden.

Dezen: gewassen in Jezus' bloed. Verlost uit de slavernij en nu nog in de woestijn. Die zijn het. Dat zijn de genodigden tot de tafel volgende week. En anders niet. U zou uzelf wat voorspiegelen waarmee u straks bedrogen uitkomt. Dat helpt echt niet dus om dan maar aan te gaan alsof het daarmee goed te maken is. Want zij roepen straks: heuvelen bedekt ons en bergen valt op ons want de grote dag van Zijn toorn is gekomen en wie kan bestaan, staan voor God?

Dezen, die komen uit de grote verdrukking en gewassen in Jezus bloed. Nu aan Zijn tafel en eens voor Zijn troon. Op het eeuwige loofhuttenfeest. Daarom, omdat zij hun klederen gewassen hebben in Jezus' bloed zullen zij daar staan. Staan. De goddelozen schreeuwen: wie kan staan voor het Lam. De engelen en vier dieren vallen neer. Maar zij staan, staan voor God. Bekleed met de gerechtigheid van Christus. En zij hebben lange witte klederen. Lange. Als de oosterling moet lopen of vechten heeft hij zijn kleed, zijn toga, tunica, omgord, opgetrokken en rond zijn middel geknoopt, dan kan hij lopen, bewegen. Maar daar hebben zij lange klederen: dwz. de reis is voorbij. De strijd is ten einde. Er hoeft niet meer gereisd te worden, geen beproeving meer, geen kruis, geen woestijn. Er hoeft niet meer gestreden te worden: geen duivel meer, geen verzoeking meer, geen aanvechting meer, geen vervolging meer. Daarom ook palmtakken. Teken van overwinning en vreugde. De strijd is ten einde. En zwaaiend met palmtakken jubelen zij het uit.

En dat ziende, en dat verzegeld aan de tafel, zou je dan niet denken: houd vol, het is het waard. Echt je komt er, de overwinning wacht, de loopbaan is een keer ten einde. Het is waard, meer dan waard. Zo krijg je weer moed en kracht, hoop en verwachting.

En eens, op het eeuwige loofhuttenfeest, zal ik terugdenken, gedenken. Waaruit ben ik verlost? Uit die slavernij der zonde. Uit dat regime van de satan. Dat zou mijn ondergang geworden zijn. Voor eeuwig. Daarvan verlost, van een leven in slavernij tot in mijn dood toe. En hoe verlost? Door het Lam, door Zijn dierbaar bloed. Gestort op Golgotha. Uit liefde, zondaarsliefde. En hoe ben ik hier gekomen? Door de woestijn heen. Door U bewaard en beschermd. Ieder ogenblik. Opdat ik niet bezwijken zou, niet het onderspit zou delven. Eeuwig gedenken waar ik vandaan kom, eeuwig vieren dat ik nu aangekomen ben.

Mc Cheyne zegt:

als des werelds glans verdwijnt
en geen zon of maan meer schijnt
als ik hemels rein en schoon
opga tot uw glorietroon
als ik zonder zonde, zonder rouw
in uw volheid U aanschouw
dan pas weet ik ten volle en erken
wat ik U mijn God aan dank verschuldigd ben
Amen